Ч. 123. Субота 10 (23) червня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї днезників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Угодові приготовленя.

В бюрах міністерияльних у Відни і Пешті відбуває ся горячкова робота. Референти приготовлюють материял до переговорів о будучі економічні відносини межи обома половинами монархії, а шефи кабінетів укладають проґраму переговорів. Сам економічний розділ представляє ся яко загадка незвичайно тяжка до розвязаня, а в остаточнім своїм висліді дуже некористна для Угорщини. Аби о тім пересьвідчити ся, досить звернути увагу на одну лише подробицю, яка сама насуває ся при нагоді відбуваючих ся тепер переговорів о розділ квоти на спільні потреби. Парляментарно ухвалена квота скінчила ся 30 червня минувшого року. Від того часу оба правительства давали лише завдатки на рахунок квот, розчислюваних після ключа в 56 і 34·4, або що Австрия дає трохи менше як $^2/_3$ а Угорщина трохи більше як $^1/_3$. Тепер квотові депутациї мусять замкнути рахунок за минувший рік і означити висоту квот на рік будучий, почавши від 1. липня. Тепер же є питанє, чи ухвалити обі квоти на рік, чи на пів року, чи може на чверть року, а то длятого, що не знати, від коли зачне ся економічний розділ. Не о дрібницю тут розходить ся а о міліони.

Угорщина уміла з незвичайною послідовностию з економічного союза виймати одну підвалину за другою, так що ціла будова захитала ся і тепер на нових основах мусить бути уладжена. Угорщина бажає уладити свої відносини з Австриєю на основі торгового договора, котрий з народоправного і державноправного становиша мав би таке саме значінє, як договори з Німеччиною, Італїєю і Росиєю. Австрия також дійшла до сьвідомости, що вже нема цлово-торгового союза з Угорщиною і годить ся на договор, о скілько через те не будуть нарушені австрийскі інтереси.

Доси двигала Австрия дуже великий тягар на спільні видатки монархії, і лише задля цлово-торгового союза. Тепер же нема того союза, а квота, відсотки і сплати лишили ся. Стоїть ще оден стовп, котрий держить ще цілу будову, а то законодавство про посередні податки, що стоять в тісній звязи з промисловою продукциєю. Суть то податки від цукру, пива, спірітусу і нафти. Др. Векерле заявив вже, що Угорщина бажає свободи, хоче ті споживні податки визволити з усякої звязи в Австриєю. Угорщина хоче після своєї волі і думки означувати сї податки. Таким способом щезли зовсім на однакових основах уладжувані справи, економічної угоди між Австриєю а Угорщиною вже нема.

Самостійність споживних податків, до якої змагає Угорщина, веде до самостійности і розділу цлової области. Свобідний оборот цукром устав вже тоді, коли австрийске правительство по бруксельскій конференциї згодило ся на додатки при вивозї до Угорщини. Потім прийшла черга на галицку нафту, відтак на ческе пиво а тепер до останку розриває ся свободу обороту між Австриєю і Угорщиною.

В той спосіб зірваний цлово-торговий союз, для котрого Австрия двигала такі великі тягари і тепер розпічнуть ся нові переговори, нова боротьба.

Коли австрийске правительство рішучо постоїть за таким поглядом, що з розривом спільної области цлової нема і спільности цла, тоді Угорщина дорого оплатить цлову самостійність. Після дотеперішної угоди покривано спільними цловими приходами спільні видатки на потреби монархії, а доперва решту, о скілько то не вистарчало, покривали обі держави монархії після установлюваного щорічно ключа. То очивидне обтяжене Австриї, позаяк більше як $^4/_5$ цлових приходів, обертаних на покрите спільних видатків, черпано з кишені австрийских горожан. Ухвалений на 1905 р. делеґациями спільний буджет виказував видатки в скількости 369 міліонів корон, а на їх покрите преліміновано з доходів спільного цла

23)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

(Конець).

Ві второк по полудни около третої години хотів інспектор Реттінґс якраз виходити з поліцийного будинку при улици Бострїт, коли над'їхав Ювіт в замкненій дорожці. Здавало ся, як колиб у возї крив ся хтось арештований, але Ювіт лишив єго спокійно, вбіг до бюра і подав Реттінґсови руку.

— Ну — спитав він — чи відшукали ви Рамового убийника?

— Ні — замуркотів Реттінґс — а хоч би й ні, то — ну, Ґужон на всякий случай сидить ще в арешті, а я здогадую ся, що він щось знає.

— Пусте — сказав на то Ювіт — пустіть єго, нехай собі іде. Але я маю когось — і Ювіт при сих словах усьміхаючись, поклепав інспектора по плечи. — Я маю того чоловіка, що виніс Рамове тіло.

— Там до чорта! Деж він? Приведіть єго сюди, мусимо єго переслухати.

— Добре, добре. Але не спішіть ся, маємо ще час.

Ювіт вернув назад до дорожки, вивів звідтам свого арештанта, котрий ще глубше насунув капелюх на лице і трівожливо пішов за ним до будинку. Одну руку всунув під сурдут а з під широких крис капелюха видко було білу обвязку; коли підніс трохи голову до гори, можна було побачити лице мурина.

— Позвольте, пане інспектор Реттінґс, що представлю вам пана Цезара Рамо!

Реттінґса якби що за горло стиснуло. — Що? — простогнав він наконець. — Що? То ви, пане Рамо?

Мурин споглядав зі страхом довкола і відступив ся від дверий. — Так, то я — сказав він — але будьте ласкаві і не говоріть так голосно, а то могли би они десь тут бути а я бою ся.

— Отже ви посьвідчите—спитав Ювіт,— що минувшої суботи не лиш що Ґужон вас не убив, але й взагалі, що ніхто вас не убив, правда? Тай то посьвідчите, що ваше тіло винесли таки ваші обі ноги?

— Так, так — відповів Рамо і почав знов боязко оглядати ся; — але се чей не публична комната? Я би не хотів, щоби мене хтось видів.

— Дурниця!—сказав на то Ювіт остро.— Не така то велика небезпечність і не така важна ваша особа, як вам здає ся, тай не такі то дуже зручні ваші вороги. Ви тут зовсім безпечні.

Реттінґсови вже тепер ставало яснійше в голові. — Аж тепер вже здогадую ся, як то було — сказав він; — ви, видко, встали й вийшли, підчас коли служниця у сторожихи дістала корчевого плачу. Не дармо то говорять, що нема нїчого так твердого, як муриньский лоб, а через вас я таки в дурні пошив ся. А всеж-таки хтось вас вдарив по голові. Хтож то такий?

— Мої вороги, мої великі вороги, політичні вороги! Я в нашім краю великий чоловік, а они мають великі тайні звязи, щоби мене і моїх приятелів убити, а один такий ворог приходить до мові комнати і робить раз, два, три сокирою — він показав при тім на голову і руку.

Рамо розповів інспекторови все, як було. Кілька днів перед тим стрічав він кілька разів коло дому якогось мурина; той впав нараз до до єго комнати і замахнув на него два рази сокирою до голови. За першим разом заслонив ся він рукою а той тяжко єго скалїчив, але за другим разом таки рубнув єго по голові. Напастник, видко, гадав, що вже єго убив і вийшов, але єго тверда голова видержала і не розскочила ся, лиш осталась на ній глубока рана. Він лежав якийсь час як неживий, але відтак, мабуть зараз по тім як служниця вийшла, опритомнів. Обмив собі борзо рану, обвязав, загорнув ся в свій найдовший плащ і спустив ся підносом на долину, заждав на долині в сусїднім домі, аж добре змеркло ся, і поїхав дорожкою на вехідний конець міста, щоби там сховати ся. Втікаючи, забрав з собою лиш мало гроший і лиш через то удало ся Ювітови намовити єго, щоби він покинув свою крївку, бо доки би називало ся, що він убитий, не міг би відобрати тої великої суми, яку мав зложену в банку. Наконець дав ся переконати, що то єму не зашкодить, коли знову покаже ся. Буде міг відобрати свої гроші і втечи, куди схоче.

Реттінґс і Ювіт вийшли балакаючи а покалїченого Рамо лишили під дозором кількох полїциянів.

114.700.000 корон, а решту 254 міл. корон розділено так, що на Австрию припало 167 міл. корон, на Угорщину 88 міл. корон. З виказу цлових урядів попередних літ показує ся однак, що з 114,700.000 корон цлових приходів припадало на Австрию 100,900.000 корон, а на Угорщину ледво 14.280.000 корон. Таким способом отже Австрия причиняє ся 88% уділом до цлових приходів, коли тимчасом Угорщина дає лише 12%. Колиж дочислимо участь в цлах кождої з двох держав монархії і квоту доплачувану ними готівкою на покрите спільних видатків, то з того вийде, що Австрия в дійстности платить не 65 $^{6}/_{9}$%, як би виходило з установленого ключа, але 72 $^{4}/_{10}$%, а Угорщина не 34 $^{4}/_{10}$%, а лише 27 $^{6}/_{10}$%.

Так представляють ся ті числа на основі прелімінарів буджетових, роблених дуже обережно. Ті числа однак покажуть ся ще некорстнійшими для Австриї, а користнійшими для Угорщини, наколи звернемо ся до рахункових замкнень цлових урядів. Так н. пр. за р. 1905 ті замкненя виказують прихід з цля в дійстности 126 міл. корон, коли тимчасом було прелімінованих лише 190 міл. корон. З того виходить, що окреме преліміноване і обчислюване цла для Австриї, а окреме для Угорщини виходило би в користь Австриї і давало би австрийскому буджетови кількадесять мілїонів корон річно користи і тому не дивниця, що Угорщина настає, щоби мимо зірваня спільности области цлової удержано спільність цла в поборі і обчисленю.

З того виходить, як тяжкі питаня, котрі мають розвязати угодові переговори. Тут не розходить ся лише о самі слова, о зміну титулу, що замість цлового союза має бути торговий договор, як тепер бажає угорске правительство. Тут мають рішати ся дуже важні справи, не згадуючи вже о тій можливости, що обі держави монархії розпічнуть борбу ще перед 1917 р. о ті цла, котрі в теперішних торгових договорах не суть взагалі цлами. З того видно, що нова угода безперечно о много труднійша, як давна.

Вісти полїтичні.

З Ради державно'. — Повне засїдане австрийскої делеґациї. — Клопоти міжнародної фінансової опіки. — Поди в Росиї.

Палата послів полагодила в дальшій дискусиї над промисловим законом трету ґрупу параґрафів, відкинувши всї додаткові внесеня і приступила до четвертої ґрупи. Після промов цїлої черги бесїдників, які домагали ся доказів уздібненя також в господарско-шинкарскім промислї, перервано дискусию. — В запитах до президиї при кінци засїданя пос. Іро закинув конституцийній комісиї, що проволїкає справу розпоряджень з §. 14; на що відповів єму провідник тої комісиї пос. Ґрабмаєр, що ще перед трема роками комісия зложила справоздане палатї що до тої справи, та ще до тепер она не війшла на дневний порядок палати.

Австрийска делеґация зібрала ся вчера на повне засїдане. Ґр. Ґолуховский відповідав на ряд інтерпеляций, між иншими на інтерпеляцию в справі виданя закона о відвічальности спільних міністрів. Відповів, що та справа належить до обсягу дїланя обох парляментів. Відтак промавляло кількох бесїдників, обговорюючи загальне полїтичне полїтичне положене.

Кореспондент льондоньского Times-а в Солуни звертає увагу на незвичайні перепони, з якими стрічає ся міжнародна фінансова комісия, котрій повірено адмінїстрацию Македонії. Скоро комісия утворила ся, не запевнено їй достаточних фондів на покрите можливих недоборів в буджетї трех вілєтів. Було то від самого початку очевидним, що до жерел постійного буджету належало додати кождого року що найменше около 14 мілїонів корон. Тимчасом не придумано на ту цїль нїяких окремих доходів. Тепер не достає вже 1,700.000 корон до видатків маєвих, а причина лежить в величезних видатках на удержане турецкого войска, котрі в сегорічнім буджетї представляють загальну суму 36 мілїонів корон, між тим, як цивільна адмінїстрация вимагає крім того ще звиж 10 мілїонів. До недавна міжнародна комісия в порозуміню з турецким правительством і отоманьским банком оплачували войско і цивільну адмінїстрацию правильно з кінцем кождого місяця. Від мая стало ся то неможливим, а перерва в правильнім плаченю грозить можливостию цїлковитого непослуху у войску і надужить із сторони урядників. Що то значить в Македонії, загально звістно. Мусить також на тім потерпіти повага держав і їх представителів в вілєтах.

На вчерашнім засїданю российскої Думи раджено над рівноправностию росийских горожан. Ряд бесїдників промавляв за рівноправностию женщин і жидів. Саля засїдань була переповнена, бо мали відповідати на інтерпеляциї міністри справ внутрішних і судівництва. Бесїди міністра судівництва Дума слухала спокійно і уважно. По нім забрав голос мінїстер внутрішних справ Столипин і признав, що із сторони адмінїстрациї полїцийної допущено ся в деяких случаях неправильностий, однак впевнив, що всї функционарі люблять вітчину. (Оклики: „Досить!“ Президент дзвонить). — Правительство мусить поступати енерґічно і удержувати лад. Полїция серед забурень виповнила свої обовязки. Убито 288 функционарів полїцийних, а ранено 388. (Оклики: „То мало!“ — Свисти і глумливий сьміх). Мінїстер скінчив заявою, що правительство буде дїлати, як вояк на становищи, котрий старої рушницї не може кинути, доки не одержить нової. — По промовах кількох опозицийних послів мінїстер встав, аби відповісти на закиди, але его приймили криком: „Подайте ся до димісиї!“ Мінїстер відповів, що тим криком не дасть ся відстрашити, бо має чисту совість. Мінїстри вийшли відтак з салї серед свисту і криків: „Кровію облиті злочинцї!“ При кінци засїданя палата радила над внесенем 33 послів о знесене всякої власности. Внесене упало і то була перша поражка „сторонництва труду“ в росийскій Думі.

Times доносить, що вел. кн. Володимир, котрий перебуває в Парижи, а від часу супружя вел. кн. Кирила з розведеною вел. кн. геско́ю був в злих взаєминах з царем, дістав приказ вертати безпроволочно до Петербурга. Перед кількома днями ходила чутка, що вел. кн. Володимир має удати ся до Берлина, щоби відбути конференцию з цїсарем Вільгельмом. В полїтичних росийских кругах сему покликаню в. кн. Володимира приписують велике полїтичне значінє. — „Дума“ доносить, що в двірских кругах порішено видати царский манїфест в цїли успокоєня хлопів що-до аґрарної справи. То уважають в деяких кругах доказом, що цар під певними услівями годить ся в засадї на вивласнене властителїв більшої земскої посілости. Уступлене Ґоремикіна має бути невідкличне. В Петергофі раджено над сею справою. Зачувати, що Муромцев має бути по-

— Якось менї дуже не повело ся, пане Ювіт; — я таки від самого початку був як слїпий. Але все-таки ще не знаю, як ви впали на добрий слїд.

— Менї то впало в очи, як міг хтось забирати трупа, коли пришпилив на нім карточку. Прецї тодї не міг би єї нїхто прочитати. Отже то був доказ, що убийник не міг забрати трупа. Коли-же я розглянув ся в мешканю, то менї здавало ся, що тут не могло бути убийства. Насамперед була велика калужа крови в тім місци, де лежав Рамо, але межи тим місцем а дверми не було й каплї. Коли же би хтось ніс тїло, то можна би було побачити, на земли каплї крови, а то не було й одної каплї, а я вносив з того, що „труп“ ожив, обмив собі рану й вийшов. Менї також пригадало ся, що то мурин, а муриньска голова не видержить хиба лиш кулї. Крім того якби хтось трупа був виносив, то були би чей слїди на коврах і меблях, а того не було. Відтак бракувало довгого чорного верхника а в комірчинї до купаня не було ручників, бо їх ужито на обвязку.

Все вказувало на то, що Рамо лиш сам міг винести своє тїло. Але длячого вийшов він так борзо і потайком і длячого не вернув знову? Яку міг мати причину до того, як би то дійстно Ґужон напав був на него? Нїяку. Ґужон був вже в дорозї до Франциї. Рамо бояв ся очевидно другого нападу завзятого ворога, від котрого мав надію втечи а против котрого не можна було законно вдїяти. Відтак звернув я увагу на картку. Коли то Ґужон єї написав і то вказуючи отверто на черепаху, на щож би зміняв своє письмо. Таж вже тим зрадив ся, що згадав про черепаху, а відтак коли вже в своїм дрібнім письмі не міг укрити почерку від дрожачої руки, то як міг укрити то дрожанє у великім наслїдованім письмі? То без сумнїву не Ґужон написав ту картку.

— Що до карточки — перебив єму Реттінґс — то я вам вже казав, через що я помилив ся, я взяв річ дословно. Але що до того, що Рамо сам виніс ся, то я анї на хвилку не подумав о тім, що жертва нападу може тихцем і крадькома виносити ся, як колиб сама допустила ся якогось злочину. А то завсїгди так буває, коли чоловік від самого початку пустить ся не тим слїдом, який є справдешний.

— Менї здає ся — сказав на то Ювіт — що вам раз не пощастило ся, бо й так буває. Сокира не мала нїякого значіня, бо з Ґужона був забудько і чоловік недбалий а відтак не можна знати, чи напастник не дістав ся на гору підносом. Злочинець очевидно приготовив собі плян а карточкою хотів почванити ся, що він мимо так далекої віддалї досягнув свого ворога. Впрочім я гадаю, що він лиш случайно заїхав до Анґлії, бо люди з Гаіті не такі скорі. Всї спихали від початку вину на Ґужона, всї казали, що трупа хтось виніс; я длятого не говорив нїчого і мовчав тим більше, що мене трохи обидило поступованє пана Стілеса.

Я остаточно міг легко довести до кінця мої спостереженя. Я вислїдив того візника, що відвозив Рамо у всхідні закамарки міста, та й мав щастє, що спитав єго, чи той, котрого він відвозив, не мав завиненої руки. Бо то, бачите, завсїгди так, що коли хтось кинесь з сокирою на другого, то певно рубає більше як раз, а другий заслонюєсь рукою. Отже то помогло менї відшукати мурина, тим більше, що він ще ходив до лїкаря, щоби той обвязав єму голову і руку. Як я єго сюди звабив, то вже знаєте. Він страшенно бояв ся.

* * *

Злочинця нїколи не зловили; мабуть головно длятого, що Рамо не хотів сказати, хто то, а відтак чим скорше виїхав з краю. Ґужон наробив страшенного крику ізза свого арештованя і заким ще виїхав до Франциї, видушив від Рамо двайцять фунтів відшкодованя, хоч не мав до того нїякого права. Він один мав хосен з тої загадочної історії.

кликаний до кабінету, до котрого вступлять умірні члени конституцийно-демократичної партиї. — До берлиньских дневників доносять: Посли до Думи, що прибули до Білостоку, ведуть слїдство безсторонно і енерґічно. Сконстатовано, що ґен. Бугаєвский поздоровив на улици ватагу рабівників словами: „Щасть вам Боже, діти!“ Инший офіцир сказав: „Желаю вам, братя, такого сьвята!“ Дальше сконстатовано, що в місті не було ніякої ненависти анї поміж народностями анї між віроісповіданями.

Новинки.

Львів, дня 22-го червня 1906.

— Закон про авскультантів. З Відня доносять, що міністер справедливости др. Кляйн заявив перед послами, що закон про авскультантів одержить в найблизших днях цісарску санкцию.

— Антикарскі такси. Від липня с. р. мала вийти в житє нова фармакопеа і нові антикарскі такси. Тимчасом правительство продовжило в послїднім часі до кінця сего року речинець важности обовязуючої нинї фармакопеї і антикарских такс. Причиною сего єсть то, що, як зачувати, социялїстичні орґанїзациї домагають ся окремих антикарских такс для кас хорих, на що знов не хотять згодити ся антикарскі ґремії. В тій справі відбудуть ся переговори.

— З рускої ґімназиї в Перемишли. Вступні іспити до приготовляючої і першої кляси на рік 1906/7 відбудуть ся в перемискій рускій ґімназиї дня 14-го липня с. р. перед шкільними фериями, а 1 (евентуально і 3) вересня с. р. по шкільних фериях. Ученики, що зголошують ся до іспиту, мають явитись в дирекциї ґімназиї бодай день перед іспитом і предложити: метрику, сьвідоцтво шкільне (публичні ученики) і сьвідоцтво защіпленої або відновно щіпленої віспи.

— Чотиромісячний курс для писарів сільских громад розпічне ся з днем 1-го серпня с. р. при краєвім Видїлї у Львові. Про условя приняття повідомлені всї громади повітовими видїлами, до котрих належить вносити подання до кінця червня с. р.

— Віцепрезидентура кр. дирекциї скарбу. З Відня доносять до Czas-у: З хвилею покликаня п. Коритовского на становище міністра скарбу, появили ся найріжнїйші комбінациї що до справи, хто стане іменований віцепрезидентом краєвої дирекциї скарбу. Як дізнаємо ся, всї ті комбінациї безосновні. Порішено не обсаджувати поки що того становища, а функциї віцепрезидента має сповняти єго дотеперішний заступник, найстарший радник двора др. Емилиян Зубрицкий.

— В половині липня висилає товариство вакацийних осель около 35 дівчаток до Милованя на лїтний побут. Позаяк деякі дївчатка не мають навіть найконечнїйшого числа біля і одежи, звертаємо ся, як звичайно, до жертволюбних добродіїв з просьбою помочи і тим разом бідній дітворі. Просить ся іменно о біле для дівчаток від 7—11 літ та о переходжені народні строї. Річи упрашає ся відсилати під адресою: Ольга Бачиньска, ул. Куркова 4, партер.

— Філїя „Просьвіти“ в Стрию, про якої широку діяльність ми вже згадували, відбула дня 19 с. м. загальні збори. Перед загальними зборами відправили богослуженє в місцевій церкві оо.: Йосиф Нижанковский, Щуровский, Петро Нижанковский, Бордун і Івасик. При тій нагоді о. Матковский виголосив патриотичну проповідь до численно вібраних членів. По богослуженю всї „Соколи“ Стрийщини уставлені чвірками під проводом своїх начальників, а під головним проводом голови стрийского „Сокола“ п. Ярослава Кисїлевского пішли походом на загальні збори філїї „Просьвіти“. По звіті голови філїї адв. дра Евг. Олесницкого і принятю звіту через акламацию, вибрано новий видїл, до якого війшли: голова: адвокат др. Евген Олесницкий, видїлові: др. Евген Петрушевич, адвокат в Сколїм, о. Лев Горалевич, парох з Угерска, о. Николай Матковский, сотрудник в Стрию, о. Николай Левандовский, інжинїр в Стрию, о. Остап Нижанковский, парох з Завадова, Ярослав Кисїлевский, управитель складу „Народної Торговлї“ в Стрию; заступники: о. Іван Бордун, парох в Стрілкові, Антін Гарасимів, кандидат адвокатури в Стрию і Іван Ерденберґер, правник в Стрию. По виборі видїлу виголосив п. Гарасевич виклад про способи поправи господарки по наших селах. По дискусиї над відчитом і кількох дальших промовах голова замкнув збори о $2\frac{1}{2}$ годині, а зібрані розійшли ся. З загальних зборів пійшли учасники оглянути фабрику дахівок філїї „Просьвіти“ в Стрию.

— Дрібні вісти. Віденьский бурмістр др. Люеґер вертаючи з відкритя вистави в Букарешті, прибув вчера рано до Кракова, оглядав місто і по полудни від'їхав до Відня. — Один з учеників третої кляси ґімназиї в Дрогобичи, син селянина з Тагаринова, утонув ся в часї купели в ставі Снятинцї під Дрогобичем. Трупа добуто аж на слїдуючий день.

— Пожар від грому. З Чесанова пишуть: Дня 17 с. м. перетягнула над нашим містом буря, в часї котрої грім ударив в дерево стояче зараз коло дому і запалив стріху. Пожар обхопив в однїй хвили цїлий дім, ледве незначну часть движимостий можна було уратувати; відтак перекинув ся на сусїдний дім і лише завдяки дощеви скінчило ся на тім, що погоріло 7 домів і кілька господарских будинків. При тій нагоді виявила ся велика непорадність пожарної сторожи, котра хоч сикавки і бочки були ледве може о 400 кроків від місця пожару, з'явила ся аж тоді, коли полумінь обхопила вже четвертий дім, а з'явила ся зі злою сикавкою, подертими вужами і без посуд до ношеня води, хоч о 100 кроків єсть досить великий ставок. З погорільцїв лише один не був обезпечений, прочі були обезпечені в краківскім товаристві, але на низькі квоти. Жертвою огню став охотник пожарної сторожи, Антін Лисовский. Нещастного найдено на другий день цїлком спаленого.

Телеґрами.

Відень 22 червня. Буджетова комісия палати послів зібрала ся нинї для нарад над буджетовою провізориєю. Прибув на засїданє також міністер скарбу др. Коритовский.

Кутна гора 22 червня. Вчера в полудне прибув сюди Цїсар. Місто було величаво прикрашене. Цїсаря повитав маршалок краю кн. Льобковиц, бурмістр і власти. Населенє витало Монарха з одушевленєм. На промову бурмістра відповів Цїсар по чески. По огляненю міста від'їхав Цїсар з маршалком краю до Лїберця. По дорозї двірский поїзд задержував ся в кількох місцевостях.

Лїберець 22 червня. Вчера перед вечером прибув сюди Є. В. Цїсар. На двірци повитав єго бурмістр др. Баєр нїмецкою промовою. Цїсар відповідаючи, висказав свою радість, що відвідує знов місто. Цїсар замешкав в замку ґр. Клям-Ґалляса.

Рєка 22 червня. Увязнено тут 5 Італїянцїв підозріних о анархізм.

Льондон 22 червня. В палатї послів запитав вчера робітничий посол Торн, чи Анґлїя не уважає ту пору за відповідну, аби запротестувати против подій в Росиї і зірвати з нею всї зносини. Міністер Ґрей відповів коротко заперечуючи.

Петербург 22 червня. Положенє в Кронштадтї дуже поважне. Залога бунтує ся. Богато людий утікає з міста.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).